

ایالات متحده: تقدیر آشکار و فراسوی آن

۳۰ مرداد ۱۴۰۱ ساعت ۱۶:۵۳

ایالات متحده از جمله چهارده کشوری بود که در کنفرانس برلین حضور داشتند و برخی از پرسروصداترین منتقدان بدرفتاری‌های لئوپولد در آفریقا سیاستمداران، روزنامه نگاران و نویسندگان آمریکایی بودند.

در حالی که برخی از چهره‌های آمریکایی حاضر در کنفرانس برلین به استعمار دول دیگر و رهایی ملت‌ها از آن می‌اندیشیدند، برخی دیگر از آمریکایی‌ها دوراندیشانه به این فکر می‌کردند که دولت آمریکا نیز استعمارگر آینده خواهد بود: «ایالات متحده از جمله چهارده کشوری بود که در کنفرانس برلین حضور داشتند و برخی از پرسروصداترین منتقدان بدرفتاری‌های لئوپولد در آفریقا سیاستمداران، روزنامه نگاران و نویسندگان آمریکایی بودند. از میان این نویسندگان مارک تواین (ساموئل کلمنس) برجسته بود، که هجویه گزنده‌ای نوشت که لئوپولد را به مسخره می‌گرفت - «حدیث نفس شاه لئوپولد». در همین دوره، تواین، آندرو کارنگی صاحب صنعت و دیگر آمریکاییان همفکر عمیقاً نگران جاه طلبی‌های مستعمراتی کشور خودشان بودند. آن‌ها خود را ضد امپریالیست‌های آمریکایی می‌نامیدند. به نظر آن‌ها، ایالات متحده درگیر نوع امپریالیسم خاص خودش در داخل محدوده آمریکای شمالی در قرن نوزدهم شده بود، در حالی که بریتانیا بر فعالیت‌های مستعمراتی در سطح جهان تسلط داشت. این منتقدان به نظریه تقدیر آشکار اشاره داشتند (اصطلاحی که جان سولیوان، سردبیر روزنامه، درآورد.)»

منبع: مهران توکلی، استعمار، استعمارگری، استعمارزدایی، جهان سوم، تهران، نشر نی، ۱۳۸۵، صص ۵۸-۵۹

آدرس مطلب :

<https://www.cafetari.kh.com/news/۴۸۸۸۷/ایالات-متحده-آشکار-تقدیر-ایالات>